

[Krag.]

slaget faar den Form, som den ærede Ordfører paa sit Partis eller paa Regeringspartienes Vegne stiller Forslag om, og som eventuelt vil blive gennemført. Vi mener, at det er nødvendigt i hvert enkelt Tilfælde inden for Rammen af vore Forpligtelser, inden for Ordlyden af de Beslutninger, der træffes, at sikre en saadan Behandlingsmaade, at der derigennem skabes Offentligheden, Landets interesserede Borgere, den størst mulige Garanti for, at Foranstaltningerne ledsages af de mindst mulige Ulemper.

I denne Forbindelse vil jeg ogsaa gerne sige, at under vor nuværende økonomiske Situation finder vi det nødvendigt indtrængende at henstille til den højtærede Udenrigsminister og til Regeringen, at den drager Omsorg for, at bestaaende Ulighed i vor Betalingsbalance over for det Land, hvorimod Sanktionerne er rettet, ikke forøges i den Periode, som nu indledes.

Jeg vil ganske bestemt hævde, at ved Vedtagelsen af vort Ændringsforslag faar Regeringen det fornødne Instrument i Hænde til Opfyldelse af Danmarks Forpligtelser over for Folkeforbundet i den givne Situation. Og naar det saa — for endnu en Gang at sige det — er fremhævet, at denne Opfyldelse af Forpligtelser ogsaa i Fremtiden bør finde Sted, saa maa det være fuldt tilstrækkeligt for Regeringen og fuldt tilstrækkeligt for Offentligheden baade inden for og uden for Landets Grænser.

Og naar det siges, at intet andet Land har ordnet den Sag som vi, ja, saa er det jo alle bekendt, at i de forskellige Lande har man ordnet disse Spørgsmaal paa forskellig Vis, efter som den Lovgivning er formet i de forskellige Lande, paa hvilken Regeringen maa støtte sig. Og endelig kan det jo ogsaa i de forskellige Lande ligge forskelligt, hvilken Beføjelse en Opposition finder det rimeligt at være med til at give en Regering. Og jeg maa jo sige til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, at vi har fra Oppositionens Side og ikke mindst fra Venstres Side haft meget sørgelige Erfaringer i saa Henseende, baade over for radikale og over for socialistiske Regeringer, Erfaringer baade af ny Dato og Erfaringer, som ligger langt forud for det Tidspunkt, da det ærede Medlem holdt sit Indtog her i Tinget. Men samtidig med, at Regeringen faar alt, hvad den i denne Forbindelse har Brug for, ønsker vi at sikre Rigsdagen Handlefrihed og Offentligheden Adgang til i

kommende Situationer at følge Udviklingen og Gangen i denne Sag. Dette sidste finder vi ogsaa fornødent, og derfor har vi skrevet det Ændringsforslag, der foreligger som Nr. 2, og som jeg derfor skal tillade mig at anbefale ærede Meningsfæller at stemme for. Forkastes dette Ændringsforslag, saa tilraader jeg Meningsfæller ved denne anden Behandling af Forslaget at undlade at stemme for det af Flertallet stillede Ændringsforslag ved den Afstemning, som vil finde Sted om dette.

Ole Bjørn Kraft: Det konservative Folkeparti har under hele denne Sags Behandling fra første Færd fremhævet, at Partiet naturligvis var klar til at medvirke til, at Danmark fuldt og helt kunde opfylde sine Forpligtelser som Medlem af Folkeforbundet. At der er Alvor bag ved dette Tilsagn, har Partiet vist ved det Ændringsforslag, som det har fremsat sammen med de ærede Medlemmer fra Venstre; thi dette Ændringsforslag giver den siddende Regering fuld og ubegrænset Bemyndigelse til at gennemføre alle Foranstaltninger, der i den givne Situation er en Følge af Sanktionspolitikens Vedtagelse i Genève, giver Regeringen den fulde fornødne Handlekraft, saaledes at den — naturligvis med sit Ansvar over for Rigsdagen — kan gennemføre de Foranstaltninger, der er paakrævet for at opfylde Konsekvenserne af, at Danmark i Genève har givet Tilslutning til Sanktionspolitikken. Det er derfor ganske urimeligt, saaledes som det skete gennem den ærede socialdemokratiske Ordfører, at ville rejse nogen Tvivl herom ved at hævde, at der overhovedet nogetsteds skulde kunne være Tvivl om, hvorledes Danmarks Stilling var over for Pligterne som Medlem af Folkeforbundet. Hverken ude eller hjemme kan der rejses nogen Tvivl om, at Danmark loyalt vil staa ved sine Pligter som Medlemsstat, og at der i dette Land fra alle Sider næres Ønske om at medvirke til en Styrkelse af Folkeforbundets Stilling og den internationale Retsorden. Det har Danmark vist, da vi i Genève sammen med de andre Stater gav Tilslutning til Raadets Indstilling og til Sanktionspolitikens Begyndelse, og det vilde den danske Rigsdag vise i det Øjeblik, den vedtog det Ændringsforslag, som er stillet fra Venstres og vor Side, nøjagtig i samme Grad som ved at vedtage Regeringens Forslag.

Det Ændringsforslag, vi har stillet, opfylder fuldt og helt, hvad Folkeforbundet kunde vente, og hvad Regeringen har Krav